

Sygn. akt II K 30/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku w Wydziale II Karnym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Monika Laskowska

Protokolant: Iwona Szewczyk

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. – O. w G. – prawidłowo zawiadomiony nie stawił się
po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 kwietnia 2016 r.

sprawy

A. J., s. J. i E., ur. (...) we W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 20.04.2013 r. w G. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) Spółdzielnię Usługową w G. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci artykułów chemicznych o łącznej wartości 2.311,74 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika ww. Spółdzielni co do zamiaru i możliwości zapłaty za zakupiony towar, czym działał na szkodę (...) Spółdzielnia Usługowa w G.

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

I. Oskarżonego A. J. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, stanowiącego występki z art. 286 § 1 kk i za to, na podstawie art. 286 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk, art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 280 zł (dwustu osiemdziesięciu złotych) tytułem kosztów sądowych, w tym opłatę w kwocie 180 zł (stu osiemdziesięciu złotych).

Sygn. akt II K 30/16

UZASADNIENIE

Sąd w oparciu o zgromadzone w sprawie i ujawniony w toku posiedzenia materiał dowodowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. J. na podstawie umowy sprzedaży z dnia 20.04.2013 r. nabył w hurtowni (...) w G. przy ul. (...) towary w postaci produktów chemii gospodarczej i kosmetyków o łącznej wartości 2.311,74 zł. A. J. zobowiązał się do zapłaty za ww. towary do dnia 24.04.2013 r. w formie przelewu. W związku z tym, że należność w wyznaczonym terminie nie została zapłacona, podjęto próbę skontaktowania się z A. J., jednak nie odbierał on telefonu i nie pojawił się w hurtowni. Wobec powyższego skierowano pozew o zapłatę do Sądu.

Dowód: kopia faktury VAT nr (...) k. 13-14, wezwanie do zapłaty k. 33, zeznania świadka A. S. k. 22

W dniu 04.10.2013 r. Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku wydał w sprawie sygn. akt IV GNc 3593/13 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym kwoty 2.311,74 zł wraz z odsetkami i dodatkowymi kosztami.

Dowód: kopia nakazu zapłaty w sprawie IV GNc 3593/13

W związku z uzyskaniem tytułu wykonawczego (...) Spółdzielnia Usługowa wniosła o wszczęcie przez Komornika postępowania egzekucyjnego. Działania windykacyjne prowadzone wobec A. J. oraz egzekucja z majątku ww. okazały się bezskuteczne.

Dowód: zawiadomienia Komornika k. 37-48

Postępowanie egzekucyjne zostało umorzone w dniu 21.10.2015 r. wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

Dowód: pismo Komornika k. 80

Oskarżony A. J. jest kawalerem, ojcem jednego dziecka w wieku 4 lat. Posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest barmanem. Aktualnie odbywa karę pozbawienia wolności. Oskarżony A. J. był w przeszłości wielokrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu.

Dowód: oświadczenie oskarżonego A. J. k. 96-97, dane o karalności k. 88-89.

Oskarżony A. J. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił złożenia wyjaśnień.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 98.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu analiza zgromadzonego w sprawie i ujawnionego w trakcie rozprawy materiału dowodowego pozwala na jednoznaczne uznanie, że oskarżony A. J. dopuścił się popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia.

Do powyższego wniosku Sąd doszedł po dokonaniu analizy całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Stwierdzić należy, iż ustalony i wskazany wyżej stan faktyczny wynika w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości z zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym również z wyjaśnień samego oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Ponadto przy dokonywaniu ustaleń faktycznych Sąd opierał się na dowodach dokumentarnych w postaci kopii faktury, nakazu zapłaty, zawiadomień Komornika prowadzącego postępowania egzekucyjne. Dokumenty te zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby, w przypisanej formie. Autentyczność powyższych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, nie budziły również wątpliwości Sądu.

Zdaniem Sądu zeznania świadka A. S. nie budzą wątpliwości, są jasne, logiczne i spójne. W ocenie Sądu świadek zeznała zgodnie ze stanem rzeczywistym oraz podała wszystkie znane jej fakty. Z zeznań świadka jednoznacznie wynika, iż A. J. pobrał z hurtowni towary ujęte w fakturze, jednak nie dokonał zapłaty w wyznaczonym terminie. Późniejsze próby skontaktowania się z oskarżonym okazały się bezskuteczne.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd uznał, że oskarżony A. J. dopuścił się popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia.

Zdaniem Sądu nie budzi wątpliwości możliwość przypisania oskarżonemu winy w zakresie popełnionego przez niego czynu. W toku postępowania nie ujawniły się wątpliwości odnośnie poczytalności oskarżonego. A. J. jako osoba dorosła i w pełni poczytalna z pewnością zdawał sobie sprawę z charakteru popełnionego przez siebie czynu i miał możliwość pokierowania swoim postępowaniem. Ponadto, biorąc pod uwagę powszechny charakter przestępstwa

jakiego dopuścił się oskarżony oraz wcześniejszą karalność, oskarżony bez wątpienia zdawał sobie sprawę, iż zachowanie, którego się dopuścił, ma charakter przestępstwa.

W ocenie Sądu oskarżony działał umyślnie, w zamiarze bezpośrednim, chcąc wprowadzić pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru wywiązania się z płatności za pobrany towar.

Sąd podzielił stanowisko oskarżyciela publicznego odnośnie kwalifikacji prawnej czynu popełnionego przez oskarżonego.

Czyn ten należało zakwalifikować jako oszustwo z art. 286 § 1 kk. Jak już wyżej wskazano, oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie, i taką korzyść osiągnął, bowiem otrzymał od pokrzywdzonego towar o łącznej wartości 2.311,74 zł. Oskarżony niewątpliwie wprowadził hurtownię (...) w G. w błąd co do zamiaru wywiązania się z umowy, nie mógł się z tej umowy wywiązać, czego miał świadomość, bowiem nie posiadał środków finansowych. Działanie to doprowadziło do zaistnienia kolejnego znamienia występku kwalifikowanego z art. 286 § 1 kk, tj. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem hurtowni, która wydała oskarżonemu towar licząc, iż oskarżony zapłaci kwotę zgodnie z wystawioną fakturą, podczas gdy w ocenie Sądu A. J. od początku nie miał zamiaru zapłacić. W konsekwencji doszło do pogorszenia sytuacji majątkowej pokrzywdzonego i do wystąpienia po jego stronie rzeczywistej szkody.

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu Sąd wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu kara w takiej właśnie wysokości jest odpowiednia i stosownie do treści art. 53 § 1 kk jej rozmiar nie przekracza stopnia winy oskarżonego i uwzględnia stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu, jak również pozwoli na osiągnięcie celów zapobiegawczych i wychowawczych wobec oskarżonego oraz potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jako okoliczność wpływającą na zaostrzenie wymiaru kary Sąd uwzględnił w szczególności uprzednią karalność oskarżonego.

W sprawie zaistniały jednak również okoliczności, które należy potraktować jako łagodzące przy określaniu wymiaru kary, a mianowicie przyznanie się przez oskarżonego do winy.

Przy uwzględnieniu wszystkich powyższych okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu karę pozbawienia wolności w wymiarze oscylującym w dolnej granicy ustawowego zagrożenia za przestępstwo, które zostało mu zarzucone.

Analizując przesłanki określone w art. 69 § 1 i 2 kk Sąd doszedł do wniosku, iż brak jest podstaw do zawieszenia wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności. Za powyższym przemawia uprzedni tryb życia oskarżonego, jego wielokrotna uprzednia karalność oraz znaczna społeczna szkodliwość popełnionego przez niego czynu. Skoro bowiem uprzednie kary pozbawienia wolności orzeczone w części również z warunkowym zawieszeniem ich wykonania okazały się nieskuteczne, gdyż oskarżony powrócił na drogę przestępstwa, to nie sposób przyjąć, aby cele stojące przed karą mogłyby osiągnąć kara pozbawienia wolności orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Zdaniem Sądu brak jest pozytywnej prognozy kryminologicznej w stosunku do oskarżonego.

Ustosunkowując się do wniosku oskarżyciela posiłkowego o orzeczenie wobec oskarżonego obowiązku naprawienia szkody w trybie art. 46 § 1 kk stwierdzić należy, iż zgodnie z dyspozycją art. 415 § 1 zd. 2 kpk obowiązku naprawienia szkody nie orzeka się, jeżeli roszczenie wynikające z popełnienia przestępstwa jest przedmiotem innego postępowania albo o roszczeniu tym prawomocnie orzeczono. Z tego względu Sąd nie miał podstaw do uwzględnienia wniosku oskarżyciela posiłkowego w przedmiotowej sprawie.

Sąd zasądził nadto od oskarżonego koszty postępowania w całości uznając, że A. J. jako osoba młoda i zdrowa, może podjąć pracę i koszty te uiścić.